

Sateenkaarimessu on portti kirkkoon

(Aamulehti 16.10.2005)

Messu on seurakunnan keskus. Messu kokoaa seurakuntalaiset yhteen. Niinpä piispa Juha Pihkala on oikeassa, kun hän varoittaa seurakuntien messuelämän viipaloitumisesta (Aamulehden sunnuntaivieraspalsta 5.6.). Messuyhteisö on Pihkalan mielestä alkanut elää liiaksi ympäristön ehdoilla. Messuja tarjotaan jokaisen korvasyyhyn mukaan, messuja samanmielisille.

Kirkon perustehtävä on kuitenkin hengittää kokoamalla ja lähettämällä. Erilaiset teemamessut ovat seurakuntien normaalia jumalanpalveluselämää. Ne mahdollistavat osallistumisen niillekin, jotka eivät tunne kuuluvansa kirkon vakituisiin asiakkaisiin. Messu on lähiympäristön lähetystyötä ja se on tekijöittensä näköinen. Silti Kristuksen kirkko on maailmanlaajuisesti yksi ja sama. Ehtoollisessa Kristus itse on läsnä seurakunnalleen.

Moni homo ja lesbo on kokenut, ettei hänellä ole paikkaa omassa kotikirkossa. Tästä syystä Helsingissä alettiin jo vuosia sitten järjestää sateenkaarimessuja, joihin kutsutaan erityisesti seksuaalivähemmistöihin kuuluvia ja heidän läheisiään. Ne ovat kaikille avoimia jumalanpalveluksia. Messut järjestetään Helsingin tuomiokirkon kappelisalissa.

Sateenkaarityö on Kallion seurakunnan virallinen työmuoto, josta vastaa seurakuntapappi. Messujen järjestämässä ovat myös Arcus - ekumeeninen sateenkaariryhmä, Setan kristillinen ryhmä Malkus ja Yhteys-liike. Messuvieraita on kaiken ikäisiä lapsista vanhuksiin. Viime talvena vietettiin ensimmäistä sateenkaariperheille suunnattua messua, jossa otettiin erityisesti lapset huomioon.

Moni messuvieras on yllätynyt kokemuksesta, että saa olla oma itsensä ehtoollisvieraana. Saa olla homoseksuaali ja uskovainen yhtä aikaa. Ei tarvitse piilotella olemustaan tai yrittää sulautua valtakulttuuriin. Yhdessä vertaistensa kanssa voi parhaiten kokea kuuluvansa Kristuksen ruumiiseen ja yhteisöön. Sateenkaarimessuja tarvitaan kunnes jokaisessa seurakunnassa sateenkaari-ihmisille kuuluu kutsu ehtoollispöytään sanoin; tule sellaisena kuin olet.

Jumalan luomistyö jatkuu myös seksuaalisuuden alueella ja siksi erilaisuutta ei pidä sulkea pois seurakunnasta. Jokaisen seurakunnan tulisi avata ovi seksuaalivähemmistöille, jotta Kristuksen ääni kuuluisi: Katso minä seison ovella ja kolkutan. Tulkaa kaikki.

Jaana Partti
pastori
Kallion srk